

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets syvende direktiv 94/21/EF af 30. maj 1994 om bestemmelser vedrørende sommertid 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tideling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter 3
- ★ Rådets direktiv 94/24/EF af 8. juni 1994 om ændring af bilag II til direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle 9
- ★ Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 94/25/EF af 16. juni 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer 15

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS SYVENDE DIREKTIV 94/21/EF

af 30. maj 1994

om bestemmelser vedrørende sommertid

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens arti-
kel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets sjette direktiv 92/20/EØF af 26. marts 1992
om bestemmelser vedrørende sommertid ⁽⁴⁾ indførtes i
hele Fællesskabet en fælles dato og et fælles klokkeslæt
for sommertidens begyndelse i 1993 og 1994 og for dens
ophør i disse år to forskellige datoer, hvoraf den ene
gjaldt for medlemsstaterne bortset fra Irland og Det
Forenede Kongerige og den anden for Irland og Det
Forenede Kongerige;

eftersom medlemsstaterne anvender bestemmelser om
sommertid, er det vigtigt for det indre markedes funktion,
at der fra 1995 fastsættes en fælles dato og et fælles
klokkeslæt for, hvornår sommertiden begynder og ophø-
rer i hele Fællesskabet;

i henseende til subsidiaritetsprincippet forekommer en
handling fra Fællesskabets side nødvendig for at sikre en
fuldstændig harmonisering af datoerne med henblik på at
lette transport og kommunikation samt nedbringe
omkostningerne i forbindelse hermed;

det tidspunkt for sommertidens ophør, som medlemssta-
terne anser for mest hensigtsmæssigt, er slutningen af
oktober og ikke som hidtil slutningen af september;

⁽¹⁾ EFT nr. C 278 af 16. 10. 1993, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 34 af 2. 2. 1994, s. 21.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. september 1993 (EFT
nr. C ... af ...). Rådets fælles holdning af 4. marts 1994
(endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets
afgørelse af 7. april 1994 (endnu ikke offentliggjort i
Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 89 af 4. 4. 1992, s. 28.

det bør fastsættes, at sommertiden i fremtiden ophører i
slutningen af oktober; den tilpasningstid, der af tekniske
grunde kræves i bestemte transportsektorer, gør dog, at
sommertiden også i 1995 bør ophøre i slutningen af
september;

der bør for samme år opretholdes en anden dato for
sommertidens ophør i Irland og Det Forenede Konge-
rige;

i henhold til artikel 4 i sjette direktiv skal Rådet inden
den 1. januar 1994 på forslag af Kommissionen vedtage
den ordning, der skal gælde fra 1995;

på grund af de geografiske forhold bør de fælles bestem-
melser for sommertiden ikke gælde for medlemsstaternes
oversøiske territorier;

det vil være formålstjenligt at tage sommertiden op til
fornyet overvejelse, og der bør derfor nu kun vedtages
bestemmelser for 1995, 1996 og 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved »sommertid« den periode af
året, hvor uret stilles 60 minutter frem i forhold til tiden
resten af året.

Artikel 2

I hver af medlemsstaterne begynder sommertiden i årene
1995, 1996 og 1997 kl. 1.00 verdenstid (GMT) den
sidste søndag i marts, dvs.:

— i 1995: den 26. marts

— i 1996: den 31. marts

Artikel 5

— i 1997: den 30. marts.

Dette direktiv gælder ikke for medlemsstaternes oversøiske territorier.

Artikel 3

1. I hver medlemsstat slutter sommertiden kl. 1.00 verdenstid (GMT): den sidste søndag i september i 1995 og den sidste søndag i oktober i 1996 og 1997, dvs.:

— i 1995: den 24. september

— i 1996: den 27. oktober

— i 1997: den 26. oktober.

2. I Irland og Det Forende Kongerige slutter sommertiden dog i 1995 kl. 1.00 verdenstid (GMT) den fjerde søndag i oktober, dvs. den 22. oktober.

Artikel 4

Den ordning, der skal gælde fra 1998, vedtages inden den 1. januar 1997 på forslag af Kommissionen, som fremsættes inden den 1. januar 1996.

Artikel 6

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. maj 1994.

På Europa-Parlamentets
vegne

E. KLEPSCH
Formand

På Rådets vegne
S. SIMITIS
Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 94/22/EF

af 30. maj 1994

om betingelser for tideling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum, samt artikel 66 og artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital; de for det indre markeds funktion nødvendige foranstaltninger bør vedtages;

i sin resolution af 16. september 1986 ⁽⁴⁾ understregede Rådet, at et mål for Fællesskabets og medlemsstaternes energipolitik er at sikre bedre integration, uden hindringer for samhandelen af det indre energimarked med henblik på at forbedre forsyningssikkerheden, nedbringe omkostningerne og styrke den økonomiske konkurrenceevne;

Fællesskabet er i vidt omfang afhængigt af import for så vidt angår forsyningen med kulbrinter; prospektering, efterforskning og produktion af ressourcerne i Fællesskabet bør derfor fremmes på den bedst mulige måde;

kulbrinterressourcerne på medlemsstaternes territorier er undergivet disses suverænitet og suverænitetsrettigheder;

Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention;

der bør uden forskelsbehandling sikres adgang til og mulighed for at udøve virksomhed i forbindelse med prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter på betingelser, som fremmer konkurrencen i denne sektor, således at den bedst mulige prospektering, efterforsk-

ning og produktion af medlemsstaternes ressourcer fremmes, og der sker en styrkelse af integrationen på det indre energimarked;

med henblik herpå bør der fastsættes fælles regler, som sikrer, at procedurerne for tilladelse til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter er åbne for alle enheder, der har den nødvendige kapacitet; tildeling af tilladelser skal baseres på objektive, offentliggjorte kriterier; de betingelser, som gælder for tilladelsen, skal ligeledes være kendt på forhånd af alle de enheder, der deltager i proceduren;

medlemsstaterne skal fortsat have mulighed for at begrænse adgangen til og udøvelsen af de pågældende former for virksomhed ud fra samfundsmæssige hensyn samt at gøre sådan virksomhed afhængig af, at der erlægges en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter, idet reglerne for denne ydelse skal fastsættes, så den ikke griber ind i forvaltningen af enhederne; denne mulighed skal benyttes, uden at der derved forskelsbehandles; bortset fra de forpligtelser, der er knyttet til anvendelsen af denne mulighed, bør enhederne ikke pålægges betingelser og forpligtelser, som ikke er begrundet i behovet for at udøve denne virksomhed på behørig vis; kontrol med enhedernes virksomhed skal begrænses til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at disse forpligtelser og betingelser overholdes;

der bør ske en begrænsning af de områder, som en tilladelse dækker, og af tilladelsernes varighed, så det undgås, at en enkelt enhed får eneret til områder, hvor det vil være mere effektivt at lade flere enheder gennemføre prospektering, efterforskning og produktion;

medlemsstaternes enheder bør i tredjelande kunne få en behandling svarende til den, som enhederne fra de pågældende tredjelande får i Fællesskabet i henhold til dette direktiv; der bør fastsættes en procedure, der tager sigte herpå;

direktivet bør gælde for tilladelser, der udstedes efter den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv;

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 2. 6. 1992, s. 12.

⁽²⁾ EFT nr. C 19 af 25. 1. 1993, s. 128.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 1992 (EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 145). Rådets fælles holdning af 22. december 1993 (EFT nr. C 101 af 9. 4. 1994, s. 14) og Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 241 af 25. 9. 1986, s. 1.

Rådets direktiv 90/531/EØF af 17. september 1990 om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽⁵⁾ og Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om

⁽⁵⁾ EFT nr. L 297 af 29. 10. 1990, s. 1.

samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation ⁽¹⁾ gælder for enheder i energisektoren med hensyn til indkøbs-, bygge-, anlægs- og tjenesteydelseskontrakter; anvendelse af den alternative ordning i henhold til artikel 3 i direktiv 90/531/EØF er specielt betinget af, at tilladelserne i den medlemsstat, som anmoder om anvendelse af denne ordning, tildeles uden forskelsbehandling og på en gennemskuelig måde; en medlemsstat opfylder denne betingelse fra det øjeblik og så længe den overholder forpligtelserne i nærværende direktiv; direktiv 90/531/EØF bør derfor ændres;

det fastsættes i artikel 36 i Rådets direktiv 90/531/EØF af, at der inden fire år skal foretages en revision af direktivets anvendelsesområde, især på baggrund af de fremskridt, der er gjort med hensyn til åbningen af adgangen til markederne og med hensyn til konkurrencen. Denne revision af anvendelsesområdet omfatter efterforskning og udvinding af kulbrinter.

Danmark befinder sig i en særlig situation, eftersom det er forpligtet til at optage forhandlinger om en eventuel fortsættelse af virksomheden efter udløbet af den koncession, der blev udstedt den 8. juli 1962, og som vedrører de områder, der opgives den 8. juli 2012; Danmark indrømmer derfor en undtagelse for disse områders vedkommende —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- 1) *myndigheder*: offentlige myndigheder som defineret i artikel 1, nr. 1, i direktiv 90/531/EØF, som har beføjelse til at udstede en tilladelse og/eller kontrollere anvendelsen heraf
- 2) *enhed*: enhver fysisk eller juridisk person eller enhver gruppe af sådanne personer, som anmoder om eller vil kunne anmode om en tilladelse, eller som er i besiddelse af en sådan
- 3) *tilladelse*: enhver ved lov, administrativt eller ved aftale fastsat bestemmelse eller instrument, der er udstedt i medfør heraf, hvorefter myndighederne i en medlemsstat tildeler en enhed eneret til for egen regning og risiko at foretage prospektering og efterforskning af eller indlede produktion af kulbrinter i et geografisk område. Der kan udstedes tilladelse til hver enkelt aktivitet for sig eller til flere aktiviteter samtidig

- 4) *offentlig enhed*: offentlig virksomhed som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/531/EØF.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne bevarer retten til at bestemme, hvilke områder inden for deres territorium der skal gøres tilgængelige for prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.

2. Når et område gøres tilgængeligt for udøvelse af virksomhed som nævnt i stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der ikke finder forskelsbehandling sted mellem enhederne med hensyn til adgang til og udøvelse af disse former for virksomhed.

Medlemsstaterne kan dog af nationale sikkerhedshensyn forbyde adgang til og udøvelse af sådan virksomhed for en enhed, som faktisk kontrolleres af et tredjeland eller af statsborgere fra et tredjeland.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at tilladelserne tildeles efter en procedure, hvor alle interesserede enheder kan indgive ansøgning i overensstemmelse med enten stk. 2 eller stk. 3.

2. Proceduren indledes:

- a) på myndighedernes initiativ ved en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* mindst 90 dage inden ansøgningsfristens udløb, eller
- b) ved offentliggørelse af en meddelelse om indkaldelse af ansøgninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* efter indgivelse af en ansøgning fra en enhed, jf. dog artikel 2, stk. 1. Andre interesserede enheder skal have en frist på mindst 90 dage efter offentliggørelsen til at indsende deres ansøgning.

Meddelelserne skal indeholde oplysning om tilladelsens art og hele eller en del af det geografiske område eller områder, en ansøgning vedrører eller kan vedrøre, samt om hvornår eller inden for hvilken frist tilladelsen forventes tildelt.

Hvis der gives fortrinsstilling til ansøgninger fra enheder, der består af en enkelt fysisk eller juridisk person, skal dette anføres i meddelelsen.

3. Medlemsstaterne kan tildele tilladelser uden at indlede en procedure efter stk. 2, når det område, for hvilket der ansøges om tilladelse:

- a) er tilgængeligt permanent; eller

⁽¹⁾ EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 84.

- b) tidligere har været underkastet en procedure efter stk. 2, som ikke har ført til tildeling af en tilladelse; eller
- c) er blevet opgivet af en enhed og ikke automatisk falder ind under litra a).

En medlemsstat, der ønsker at anvende dette stykke, skal senest tre måneder efter vedtagelsen af dette direktiv, eller, når det drejer sig om medlemsstater, der endnu ikke har indført sådanne procedurer, straks sørge for, at der offentliggøres en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, hvori det oplyses, hvilke områder på statens territorium der er tilgængelige i henhold til dette stykke, og hvor der kan indhentes detaljerede oplysninger herom. Større ændringer i disse oplysninger skal offentliggøres i en supplerende meddelelse. Ansøgninger om tilladelse i henhold til dette stykke kan imidlertid først behandles efter offentliggørelsen af den pågældende meddelelse i henhold til ovenstående.

4. En medlemsstat kan beslutte ikke at anvende bestemmelserne i stk. 1, hvis og i det omfang geologiske eller produktionsmæssige hensyn berettiger, at tilladelsen til et område tildeles indehaveren af en tilladelse i et tilstødende område. Den pågældende medlemsstat skal sikre, at indehaverne af tilladelser i alle øvrige tilstødende områder i sådanne tilfælde får mulighed for at indgive ansøgninger, og at de får tilstrækkelig tid hertil.

5. Følgende anses ikke for at være en tildeling af tilladelse i henhold til stk. 1:

- a) tildeling af en tilladelse, som udelukkende skyldes ændring i navn eller ejerskab for den enhed, som er i besiddelse af en eksisterende tilladelse, eller en ændring i denne enheds sammensætning eller overførsel af en tilladelse
- b) tildeling af en tilladelse til en enhed, som er i besiddelse af en anden form for tilladelse, såfremt besiddelse af sidstnævnte tilladelse indebærer ret til tildeling af førstnævnte tilladelse
- c) en afgørelse, der træffes af myndighederne inden for rammerne af en tilladelse (uanset om den pågældende tilladelse er tildelt inden den i artikel 14 fastsatte dato, og som vedrører påbegyndelse, afbrydelse, forlængelse af eller ophør med virksomheden eller forlængelse af selve tilladelsen.

6. Uanset om procedurerne i stk. 2 er indledt, bevarer medlemsstaterne muligheden for at afslå at udstede tilladelse, under forudsætning af at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af enheder.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på følgende:

- a) når opdelingen af de geografiske områder ikke er resultatet af en forudgående geometrisk opdeling af territoriet, fastlægges de forskellige områders areal på en sådan måde, at det ikke overstiger den størrelse, der er berettiget, for at virksomheden kan udøves på den bedst mulige måde set ud fra et teknisk og økonomisk synspunkt. Hvis der tildeles tilladelser i henhold til procedurerne i artikel 3, stk. 2, skal der fastsættes objektive kriterier med henblik herpå, som stilles til rådighed for enhederne forud for indgivelsen af ansøgningerne
- b) tilladelsens varighed må ikke overstige det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, tilladelsen vedrører. Myndighederne kan dog forlænge tilladelsens varighed, når denne er utilstrækkelig til, at den pågældende virksomhed kan afsluttes, og virksomheden er gennemført i overensstemmelse med tilladelsen
- c) enheder har kun enerettigheder i det geografiske område, som tilladelsen omfatter, i det tidsrum, der er nødvendigt for at afslutte den virksomhed, tilladelsen vedrører.

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

- 1) Tilladelser tildeles på grundlag af kriterier, der under alle omstændigheder vedrører:
 - a) enhedernes tekniske og finansielle kapacitet, og
 - b) den måde, hvorpå de har til hensigt at foretage prospektering og efterforskning og/eller at indlede produktion i det pågældende geografiske områdesamt i givet fald:
 - c) den pris, som enheden er parat til at betale for at opnå tilladelsen, hvis tilladelsen udbydes til salg
 - d) andre relevante, objektive og ikke-diskriminerende kriterier med henblik på at foretage det endelige valg mellem ansøgningerne, hvis to eller flere ansøgninger har opnået samme resultat efter vurderingen på baggrund af kriterierne under litra a) og b) samt i givet fald litra c).

Myndighederne kan desuden ved bedømmelsen af ansøgningerne tage enhver form for manglende effektivitet eller manglende ansvar, som en enhed har udvist i forbindelse med tidligere tilladelser, i betragtning.

Bestemmer myndighederne sammensætningen af en enhed, som de kan tildele en tilladelse, skal de træffe bestemmelsen på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Bestemmer myndighederne, hvem der skal drive en enhed, som de kan tildele en tilladelse, skal de træffe bestemmelsen på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende kriterier.

Kriterierne udarbejdes og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* inden ansøgningsfristen begynder at løbe. Medlemsstater, der allerede har offentliggjort kriterierne i deres statstidende, kan nøjes med at offentliggøre en henvisning til deres statstidende i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Enhver ændring af kriterierne skal dog offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i deres fulde ordlyd.

- 2) De betingelser og krav vedrørende udøvelse af eller ophør med virksomheden, som finder anvendelse på de enkelte typer af tilladelser i henhold til de love eller administrative bestemmelser, der er gældende på tidspunktet for indgivelse af ansøgningerne, uanset om de er fastsat i tilladelsen, eller om forudgående accept af dem er en betingelse for tildeling af tilladelsen, fastsættes og stilles til enhver tid til rådighed for de berørte enheder. I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), må de først stilles til rådighed fra det tidspunkt, hvor ansøgningerne kan indgives.
- 3) Enhver ændring i betingelserne og kravene, som foretages under proceduren, meddeles alle berørte enheder.
- 4) De kriterier, betingelser og krav, der er omhandlet i denne artikel, anvendes uden at der derved forskelsbehandles.
- 5) En enhed, hvis ansøgning om tilladelse ikke er blevet imødekommet, underrettes, hvis den ønsker det, om grundene til denne afgørelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne påser, at de i artikel 5, nr. 2, omhandlede betingelser og krav samt de detaljerede forpligtelser i forbindelse med udnyttelse af en specifik tilladelse udelukkende er begrundet i behovet for at sikre, at virksomheden i det område, for hvilket der er indgivet ansøgning om tilladelse, gennemføres bedst muligt, i anvendelse af stk. 2, eller i erlæggelse af en finansiel ydelse eller en ydelse i form af kulbrinter.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser for og stille krav til udøvelsen af den virksomhed, der er

omhandlet i artikel 2, stk. 1, for så vidt det er begrundet i hensynet til den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed, folkesundheden, transportsikkerheden, miljøbeskyttelsen, beskyttelsen af biologiske ressourcer og nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, anlæggenes og arbejdstagernes sikkerhed, den planlagte forvaltning af kulbrinteressourcerne (for eksempel den hastighed, hvormed kulbrinte opbruges, eller optimering af udvindingen heraf) eller behovet for at sikre afgifts-/skatteindtægter.

3. Bestemmelserne om erlæggelse af de ydelser, der er omhandlet i stk. 1, herunder eventuelle krav til statslig deltagelse, fastsættes af medlemsstaterne, således at det sikres, at enhedernes ledelse fortsat er uafhængig.

I de tilfælde hvor udstedelsen af tilladelser er betinget af statslig deltagelse i virksomheden, og hvor en juridisk person har fået til opgave at forvalte denne deltagelse, eller i de tilfælde hvor staten selv forvalter deltagelsen, kan hverken den juridiske person eller staten imidlertid hindres i at tiltage sig de rettigheder og påtage sig de forpligtelser, der er knyttet til en sådan deltagelse, og som svarer til omfanget af deltagelsen, forudsat at den juridiske person eller staten ikke får information om eller udøver nogen stemmeret ved afgørelser om enhedernes forsyningskilder, at den juridiske person eller staten sammen med en eller flere offentlige enheder ikke udøver en flertalsstemmeret over andre afgørelser, og at statens eller den juridiske persons stemme udelukkende bygger på gennemskuelige, objektive og ikke-diskriminerende principper og ikke forhindrer, at ledelsesmæssige beslutninger, som træffes af enheden, bygger på normale kommercielle principper.

Bestemmelserne i foregående afsnit forhindrer dog den juridiske person eller staten i at modsætte sig en afgørelse af indehaverne af en tilladelse, som ikke ville overholde de i tilladelsen angivne betingelser og krav med hensyn til statens udvindingspolitik eller økonomiske interesser.

Muligheden for at modsætte sig en afgørelse skal udøves ikke-diskriminerende, særlig for så vidt angår investeringsafgørelser og enhedernes forsyningskilder. Såfremt statens deltagelse i virksomheden forvaltes af en juridisk person, som også er indehaver af tilladelserne, skal medlemsstaten indføre ordninger, der kræver, at den juridiske person fører særskilte regnskaber over sin kommercielle rolle og sin rolle som forvalter af statens deltagelse, og som sikrer, at der ikke er nogen informationsstrøm fra den del af den juridiske person, som er ansvarlig for forvaltningen af statens deltagelse, til den del af den juridiske person, som selv er indehaver af tilladelser. Såfremt den del af den juridiske person, som er ansvarlig for forvaltningen af statens deltagelse, imidlertid antager den del af den juridiske person, som er indehaver af en tilladelse, som rådgiver, kan førstnævnte stille de oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at rådgivningsarbejdet kan udføres. Indehaverne af tilladelser, som oplysningerne vedrører, skal på forhånd oplyses om, hvilke oplysninger der vil blive givet på denne måde og have tilstrækkelig tid til at kunne rejse indvendinger.

4. Medlemsstaterne påser, at kontrollen med enheder, der er omfattet af en tilladelse, begrænses til det, der er nødvendigt for at sikre, at de i stk. 1 omhandlede betingelser, krav og forpligtelser overholdes. De træffer i særdeleshed de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ingen enheder i kraft af love eller administrative bestemmelser eller i kraft af anden form for aftale eller kontrakt forpligtes til at afgive oplysninger om deres bestående eller planlagte forsyningskilder, medmindre myndighederne anmoder herom, og da udelukkende med henblik på de formål, der er nævnt i traktatens artikel 36.

Artikel 7

Love og administrative bestemmelser, hvori der forbeholdes en enkelt enhed ret til at opnå tilladelser i et bestemt geografisk område inden for en medlemsstats territorium, skal ophæves af de pågældende medlemsstater inden den 1. januar 1997, jf. dog bestemmelserne vedrørende eller indeholdt i individuelle tilladelser og bestemmelserne i artikel 3, stk. 5, litra b).

Artikel 8

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne generelle vanskeligheder af retlig eller faktisk art, som enhederne støder på i forbindelse med adgang til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter og gennemførelse heraf i tredjelande, og som de er blevet orienteret om. Medlemsstaterne og Kommissionen drager omsorg for, at forretningshemmeligheder respekteres.

2. Kommissionen aflægger senest den 31. december 1994 og derefter periodisk rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om situationen for enheder i tredjelande, samt om hvilke fremskridt der gøres i eventuelle forhandlinger i henhold til stk. 3 med disse lande eller i internationale organisationer.

3. Hvis Kommissionen enten på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af andre oplysninger konstaterer, at et tredjeland, for så vidt angår adgang til den i stk. 1 omhandlede virksomhed eller dens udøvelse, ikke giver EF-enheder en behandling svarende til den, som Fællesskabet giver enheder fra det pågældende tredjeland, kan Kommissionen fremsætte forslag til Rådet om at give den et passende forhandlingsmandat med henblik på at opnå tilsvarende konkurrencemuligheder for Fællesskabets enheder. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Under de omstændigheder, der er nævnt i stk. 3, kan Kommissionen til enhver tid foreslå, at Rådet giver

en eller flere medlemsstater tilladelse til at nægte at tildele en tilladelse til en enhed, som faktisk kontrolleres af det pågældende tredjeland og/eller statsborgere i dette tredjeland.

Kommissionen kan fremsætte et sådant forslag på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

Rådet træffer hurtigst muligt afgørelse med kvalificeret flertal.

5. De foranstaltninger, der træffes i henhold til nærværende artikel, berører ikke Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale aftaler om adgang til og udøvelse af virksomhed inden for prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter.

Artikel 9

Hver medlemsstat offentliggør og fremsender årligt en rapport til Kommissionen, som indeholder oplysninger om de geografiske områder, som er blevet åbnet for prospektering, efterforskning og produktion, om de tildelede tilladelser, hvilke enheder der har fået disse tilladelser og deres sammensætning, samt om de reserver, der skønnes at være på dens territorium.

Denne bestemmelse medfører ikke, at medlemsstaterne har pligt til at offentliggøre oplysninger, der falder ind under forretningshemmeligheden.

Artikel 10

Medlemsstaterne giver senest den 1. maj 1995 Kommissionen underretning om myndighederne. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle senere ændringer. Kommissionen offentliggør en liste over myndighederne og eventuelle ændringer heri i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 11

Dette direktiv finder anvendelse på tilladelser, som tildeles fra den i artikel 14 fastsatte dato.

Artikel 12

I artikel 3 i direktiv 90/351/EØF indsættes som stk. 5:

»5. Hvad angår udnyttelse af geografiske områder med henblik på prospektering eller udvinding af olie eller gas, gælder stk. 1 til 4 som følger fra den dato, hvor den pågældende medlemsstat har efterkommet bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (*):

- a) betingelserne i stk. 1 anses for at være opfyldt fra den pågældende dato, jf. dog stk. 3
- b) fra den pågældende dato skal den i stk. 4 omhandlede medlemsstat kun meddele de bestemmelser, der vedrører overholdelse af betingelserne i stk. 2 og 3.

(*) EFT nr. L 164 af 30. 6. 1994, s. 3.«

Artikel 13

Bestemmelserne i artikel 3 og 5 gælder ikke for nye tilladelser, som Danmark tildeler inden den 31. december 2012 for de områder, som opgives den 8. juli 2012 ved udløbet af den tilladelse, der blev tildelt den 8. juli 1962. De nye tilladelser skal tildeles på grundlag af objektive og ikke-diskriminerende principper.

Denne artikel skaber derfor ingen præcedens for medlemsstaterne.

Artikel 14

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette

direktiv den 1. juli 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 15

Direktivet træder i kraft på dagen for dets offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. maj 1994.

På Europa-Parlamentets
vegne

E. KLEPSCH
Formand

På Rådets vegne
C. SIMITIS
Formand

RÅDETS DIREKTIV 94/24/EF

af 8. juni 1994

om ændring af bilag II til direktiv 79/409/EØF om beskyttelse af vilde fugle

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C, og

ud fra følgende betragtninger:

Bilag II til Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽³⁾ bør tilpasses med det formål at tage hensyn til den seneste viden om fuglelivets situation;

en række medlemsstater har anmodet Kommissionen om at ændre bilag II/2 med det formål heri at medtage visse arter, som hidtil ikke har måttet jages;

i henhold til artikel 7, stk. 4, i nævnte direktiv er medlemsstaterne forpligtet til at sikre sig, at jagt udøves i overensstemmelse med princippet om en fornuftig udnyttelse og en økologisk afbalanceret regulering af de pågældende fuglearter;

visse arter kan som følge af deres geografiske udbredelse og bestandenes størrelse i visse lande gøres til genstand for lokal jagt eller regulering, således at visse anmodninger om udvidelse af bilag II/2 kan imødekommes;

arterne *Limosa limosa*, *limosa lapponica* og *Numenius arquata* bør udgå af bilag II/2 for Italiens vedkommende for at beskytte den overalt udryddelsestruede art *Numenius tenuirostris*, med hvilken de har så store ligheder i

såvel adfærd som udseende, at der er stor risiko for forveksling;

at tillade jagt på de arter, som er opført i bilag II/2, er desuden kun en ret for medlemsstaterne, som de kan vælge at udnytte; de er derfor ikke forpligtet til at træffe foranstaltninger herom, og hvis de beslutter sig herfor, kan det også ske efter datoen for dette direktivs iværksættelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II/2 til Rådets direktiv 79/409/EØF erstattes af bilaget i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 30. september 1995.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 1994.

På Rådets vegne
E. PAPAZOI
Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 255 af 2. 10. 1992, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 191 af 22. 7. 1991, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1; direktivet er senest ændret ved direktiv 91/244/EØF (EFT nr. L 115 af 8. 5. 1991, s. 41).

BILAG

»ANEXO III/2 — BILAG III/2 — ANHANG III/2 — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III/2 — ANNEXE III/2 — ALLEGATO III/2 — BIJLAGE III/2 — ANEXO II/2

	Español	Dansk	Deutsch	Ελληνικά	English	Français	Italiano	Nederlands	Português
25. <i>Cygnus olor</i>	Cisne vulgar	Knopsvane	Höckerschwan	Βουβωνωνος	Mute swan	Cygne tuberculé	Cigno reale	Knobbelzwaan	Cisne-vulgar
26. <i>Anser brachyrhynchus</i>	Ansar piquicorto	Kortnæbbet gås	Kurz-schnabelgans	Βραχυρρομφιδόχηνα	Pink-footed goose	Oie à bec court	Oca zamperose	Kleine rietgans	Ganso-de-bico-curto
27. <i>Anser albifrons</i>	Ansar caretto grande	Blisgås	Bläßgans	Αιστρομετωπόχηνα	White-fronted goose	Oie rieuse	Oca lombardella	Kolgans	Ganso-grande-de-testa-branca
28. <i>Branta bernicla</i>	Barnacla carinegra	Knortegås	Ringelgans	Δακτυλόδοχηνα	Brent goose	Bernache cravant	Oca colombaccio	Rotgans	Ganso-de-faces-negras
29. <i>Netta rufina</i>	Pato colorado	Redhovedet and	Kolbenente	Ροπαλόπατια	Red-crested Pochard	Nette rousse	Fistione turco	Krooneend	Pato-de-bico-vermelho
30. <i>Aythya marila</i>	Porrón bastardo	Bjergand	Bergente	Μαυλόπατια (γριζόπατια)	Scaup	Fulgule milouinan	Moretta grigia	Toppereend	Zarro-bastardo
31. <i>Somateria mollissima</i>	Eider	Edderfugl	Eiderente	Πουπουλόπατια	Eider	Eider à duvet	Edredone	Eidereend	Eider-edredão
32. <i>Clangula hyemalis</i>	Havelda	Havlit	Eisente	Χιονόπατια	Long-tailed duck	Harelde de Miquelon	Moretta codona	Ijseend	Pato-de-causa-afilada
33. <i>Melanitta nigra</i>	Negrón Común	Sortand	Trauerente	Μαυρόπατια	Common Scoter	Macreuse noire	Orchetto marino	Zwarte zeeëend	Pato-negro
34. <i>Melanitta fusca</i>	Negrón especulado	Fløjlsand	Samtente	Βελουδόπατια	Velvet Scoter	Macreuse brune	Orco marino	Grote zeeëend	Pato-fusco
35. <i>Bucephala clangula</i>	Porrón osculado	Hvinand	Schellente	Κουδουνόπατια	Goldeneye	Garrot à œil d'or	Quattrocchi	Brilduiker	Pato-olho-d'ouro
36. <i>Mergus serrator</i>	Serreta mediana	Toppet skallesluger	Mittelsäger	Λοφορογόστης	Red-breasted Merganser	Harle huppé	Smerno minore	Middelste zaagbek	Merganso-de-pequeno
37. <i>Mergus merganser</i>	Serreta grande	Stor skallesluger	Gänsesäger	Χηνορογόστης	Goosander	Harle bièvre	Smerno maggiore	Grote zaagbek	Merganso-grande
38. <i>Bonasa bonasia</i>	Grévol	Hjerpe	Haselhuhn	Αγρίοκοτα	Hazelhen	Gélinotte des bois	Francolino di monte	Hazelhoen	Galinhado-mato
39. <i>Tetrao tetrix</i>	Gallo lira	Urfugl	Birkhuhn	Λυροπετεινός	Black grouse	Tétras lyre	Fagiano di monte	Korhoen	Galo-lira
40. <i>Tetrao urogallus</i>	Urogallo	Tjur	Auerhuhn	Αγρόκοιρος	Capercaillie	Grand Tétras	Gallo cedrone	Auerhoen	Tetraz
41. <i>Alectoris barbara</i>	Perdiz moruna	Berberhøne	Felsenhuhn	Βραχυπέδοχα	Barbary Partridge	Perdrix gamba	Pernice sarda	Barbarijse patrijs	Perdiz-moura
41a. <i>Alectoris chukar</i>	Perdiz turca	Chukarhøne	Chukarhuhn	Νησοπέδοχα	Chukar	Perdrix chukar	Coturnice orientale	Aziatische steenpatrijs	Perdiz-chukar
42. <i>Coturnix coturnix</i>	Codorniz	Vagtel	Wachtel	Ορνίθι	Quail	Caille des blés	Quaglia	Kwartel	Codorniz
43. <i>Meleagris gallopavo</i>	Pavo silvestre	Vildkalkun	Wildtruthuhn	Γάλος (διάκος)	Wild turkey	Dindon sauvage	Tacchino selvatico	Wilde kalkoen	Perú
44. <i>Rallus aquaticus</i>	Rascón	Vandrikse	Wasseralle	Νεροκοτσέλα	Water Rail	Râle d'eau	Porciglione	Waterral	Frango-d'água

	Español	Dansk	Deutsch	Ελληνικά	English	Français	Italiano	Nederlands	Português
45. <i>Gallinula chloropus</i>	Polla de agua	Grønbenet rørhøne	Teichhuhn	Νερόκορα (νεροπούλαδα)	Moorhen	Poule d'eau	Gallinella d'acqua	Waterhoen	Galinha-d'água
46. <i>Haematopus ostralegus</i>	Ostrero	Strandskade	Austernfischer	Στρεπτοπόδαρος	Oystercatcher	Huitrier pie	Beccaccia di mare	Scholekster	Ostraceiro
47. <i>Pluvialis apricaria</i>	Chorlito (o pluvial) dorado	Hjeile	Goldregenpfeifer	Βροχοπούλι	Golden Plover	Pluvier doré	Piviere dorato	Goudplevier	Tarambola-dourada
48. <i>Pluvialis squatarola</i>	Chorlito gris	Strandhjeile	Kiebitzregenpfeifer	Αργυροπούλι	Grey Plover	Pluvier argenté	Pivieressa	Zilverplevier	Tarambola-cinzentá
49. <i>Vanellus vanellus</i>	Avefría	Vibe	Kiebitz	Καλημάνα	Lapwing	Vanneau huppé	Pavoncella	Kievit	Abibe-comum
50. <i>Calidris canutus</i>	Correlimos gordo	Islandsk ryle	Knutt	Χοντροσαλιδάρα	Knot	Bécasseau maubèche	Piovanello maggiore	Kanoetstrandloper	Seixoeira
51. <i>Philomachus pugnax</i>	Combatiente	Brushane	Kampfläufer	Ψευτομαχητής	Ruff	Chevalier combattant	Combatente	Kemphaan	Combatente
52. <i>Limosa limosa</i>	Aguja colinegra	Stor kobbersneppe	Uferschnepfe	Οχθοτούρι	Black-tailed Godwit	Barge à queue noire	Pitima reale	Grutto	Maçarico-de-bico-direito
53. <i>Limosa lapponica</i>	Aguja colipinta	Lille kobbersneppe	Pfuhlschnepfe	Ακτοτούρι	Bar-tailed Godwit	Barge rousse	Pitima minore	Rosse grutto	Fuselo
54. <i>Numenius phaeopus</i>	Zarapito trinador	Lille regnsnove	Regenbrachvogel	Σιγλιούρος	Whimbrel	Courlis corlieu	Chiurlo piccolo	Regenwulp	Maçarico-galego
55. <i>Numenius arquata</i>	Zarapito real	Stor regnsnove	Großer Brachvogel	Τουρίδια	Curlew	Courlis cendré	Chiurlo maggiore	Wulp	Maçarico-real
56. <i>Tringa erythropus</i>	Archibebe oscuro	Sortklire	Dunkelwasserläufer	Μαυρόπτερος	Spotted Redshank	Chevalier arlequin	Totano moro	Zwarte ruiter	Perna-velmelha-escuro
57. <i>Tringa totanus</i>	Archibebe común	Rødben	Rotschenkel	Κοκκινοσκέλης	Redshank	Chevalier gambette	Pettogola	Tureluur	Perna-velmelha-comum
58. <i>Tringa nebularia</i>	Archibebe claro	Kvidklire	Grünschenkel	Πρασινόςκέλης	Greenshank	Chevalier aboyeur	Pantana	Groenpootruiter	Perna-verde-comum
59. <i>Larus ridibundus</i>	Gaviota reidora	Hættemåge	Lachmöwe	Καστανονεφάλογος	Black-headed Gull	Mouette rieuse	Gabbiano comune	Kokmeeuw	Guincho-comum
59a. <i>Larus cachinnans</i>	Gaviota patiamarilla	Middelhavsmåge	Weißkopfmöwe	Μεσογειακός Ασημόλογος	Yellow-legged Gull	Goéland leucophée	Gabbiano reale a zampe gialle	Geelpootmeeuw	Gaivota-argêntea-amarelas
60. <i>Larus canus</i>	Gaviota cana	Stormmåge	Sturmmöwe	Θυελλόλογος	Common Gull	Goéland cendré	Gavina	Stormmeeuw	Alcatraz-pardo
61. <i>Larus fuscus</i>	Gaviota sombria	Sildemåge	Heringsmöwe	Μελανόλογος	Lesser black-backed Gull	Goéland brun	Gabbiano zafferano	Kleine mantelmeeuw	Gaivota-d'asa-escura
62. <i>Larus argentatus</i>	Gaviota argêntea	Sølvmåge	Silbermöwe	Ασημόλογος	Herring Gull	Goéland argenté	Gabbiano reale	Zilvermeeuw	Gaivota-argêntea
63. <i>Larus marinus</i>	Gavión	Svarthag	Mantelmöwe	Γραντόλογος	Greater black-backed Gull	Goéland marin	Mugnaiccio	Grote mantelmeeuw	Alcatraz-comum
64. <i>Columba oenas</i>	Paloma zurita	Huldue	Hohltaube	Φασοσπερίστερο	Stock Dove	Pigeon colombin	Colombella	Holenduif	Pombo-bravo
65. <i>Streptopelia decaocto</i>	Tórtola turca	Tyrkerdue	Türkentaube	Δεκαοπούρα	Collared Dove	Tourterelle turque	Tortora dal col-lare orientale	Turkse tortel	Rola-turca
66. <i>Streptopelia turtur</i>	Tórtola común	Turteldue	Turteltaube	Τουρόνι	Turtle Dove	Tourterelle des bois	Tortora	Tortelduif	Rola-comum

	Español	Dansk	Deutsch	Ελληνικά	English	Français	Italiano	Nederlands	Português
67. <i>Alauda arvensis</i>	Alondra común	Sanglærke	Feldlerche	Στραγιθήρα	Skylark	Alouette des champs	Allodola	Veldleuwerik	Laverca
68. <i>Turdus merula</i>	Mirlo común	Solsort	Amsel	Κόροντας	Blackbird	Merle noir	Merlo	Merel	Meiro-preto
69. <i>Turdus pilaris</i>	Zorzal real	Sjagger	Wacholder- drossel	Κεδρόστραχά	Fieldfare	Grive litorne	Cesena	Kramsvogel	Tordo-zomal
70. <i>Turdus philomelos</i>	Zorzal común	Sangdrossel	Singdrossel	Τοτýλα	Song Thrush	Grive musicienne	Tordo bottaccio	Zanglijster	Tordo-comum
71. <i>Turdus iliacus</i>	Zorzal malvis o Alirrojo	Vindrossel	Rotdrossel	Κοκκινόστραχά	Redwing	Grive mauvis	Tordo sassello	Koperwiek	Tordo-ruivo- -comum
72. <i>Turdus viscivorus</i>	Zorzal charlo	Misteldrossel	Misteldrossel	Γελαχόστραχά	Mistle Thrush	Grive draine	Tordela	Grote lijster	Tordela
72b. <i>Sturnus vulgaris</i>	Estornino pinto	Stær	Star	Ψαρόνι	Starling	Étourneau sansonnnet	Storno	Spreeuw	Estorninho- -malhado
73. <i>Garrulus glandarius</i>	Arrendajo común	Skovskade	Eichelhäher	Κίσσα	Jay	Geai des chênes	Ghiandaia	Vlaamse gaai	Gaio-comum
74. <i>Pica pica</i>	Urraca	Huskade	Elster	Κακανάδα	Magpie	Pie bavarde	Gazza	Ekster	Pega-rabuda
75. <i>Corvus monedula</i>	Grajilla	Allike	Dohle	Κάγια	Jackdaw	Choucas des tours	Taccola	Kauw	Gralha-de- -nuca-cinzenta
76. <i>Corvus frugilegus</i>	Graja	Råge	Saatkrähe	Χαδαρόνια	Rock	Corbeau freux	Corvo comune	Roek	Gralha-calva
77. <i>Corvus corone</i>	Corneja	Krage	Aaskrähe	Κουρούνια	Carion crow	Cornille noire	Cornacchia	Kraai	Gralha-preta

	Belgique/ Belgie	Danmark	Deutschland	Ελλάς	España	France	Ireland	Italia	Luxembourg	Nederland	Portugal	United Kingdom
25. <i>Cygnus olor</i>			+									
26. <i>Anser brachyrhynchus</i>	+	+					+					+
27. <i>Anser albifrons</i>	+	+	+	+		+	+			+		+
28. <i>Branta bernicla</i>		+	+									
29. <i>Netta rufina</i>					+	+						
30. <i>Aythya marila</i>	+	+	+	+		+	+			+		+
31. <i>Somateria mollissima</i>		+				+	+					
32. <i>Clangula hyemalis</i>		+				+	+					+
33. <i>Melanitta nigra</i>		+	+			+	+					+
34. <i>Melanitta fusca</i>		+	+			+	+					+
35. <i>Bucephala clangula</i>		+		+		+	+					+
36. <i>Mergus serrator</i>		+					+					
37. <i>Mergus merganser</i>		+					+					
38. <i>Bonasa bonasia</i> (<i>Tetrastes bonasia</i>)						+						
39. <i>Tetrao tetrix</i> (<i>Lyrurus tetrix</i>)	+		+♂			+♂		+				+
40. <i>Tetrao urogallus</i>			+♂			+♂		+				+
41. <i>Alectoris barbara</i>					+			+				
41a. <i>Alectoris chukar</i>				+								
42. <i>Coturnix coturnix</i>				+	+	+		+			+	
43. <i>Meleagris gallopavo</i>			+									
44. <i>Rallus aquaticus</i>						+		+				
45. <i>Gallinula chloropus</i>	+			+		+		+			+	+
46. <i>Haematopus ostralegus</i>		+				+						
47. <i>Pluvialis apricaria</i>	+	+		+		+	+			+	+	+
48. <i>Pluvialis squatarola</i>		+				+						+
49. <i>Vanellus vanellus</i>	+	+		+	+	+	+	+				
50. <i>Calidris canutus</i>		+				+						
51. <i>Philomachus pugnax</i>						+		+				
52. <i>Limosa limosa</i>		+				+						
53. <i>Limosa lapponica</i>		+				+						+
54. <i>Numenius phaeopus</i>		+				+						+
55. <i>Numenius arquata</i>		+				+	+					+
56. <i>Tringa erythropus</i>		+				+						
57. <i>Tringa totanus</i>		+				+		+				+
58. <i>Tringa nebularia</i>		+				+						
59. <i>Larus ridibundus</i>	+	+	+		+							
59a. <i>Larus cachinnans</i>					+							
60. <i>Larus canus</i>		+	+									
61. <i>Larus fuscus</i>		+	+									
62. <i>Larus argentatus</i>	+	+	+		+							
63. <i>Larus marinus</i>		+	+									
64. <i>Columba oenas</i>				+	+	+					+	
65. <i>Streptopelia decaocto</i>		+	+			+						
66. <i>Streptopelia turtur</i>				+	+	+		+			+	
67. <i>Alauda arvensis</i>				+		+		+				
68. <i>Turdus merula</i>				+		+		+			+	
69. <i>Turdus pilaris</i>				+	+	+		+			+	

	Belgique/ Belgie	Danmark	Deutschland	Ελλάς	España	France	Ireland	Italia	Luxembourg	Nederland	Portugal	United Kingdom
70. Turdus philomelos				+	+	+		+			+	
71. Turdus iliacus				+	+	+		+			+	
72. Turdus viscivorus				+	+	+					+	
72b. Sturnus vulgaris				+	+	+					+	
73. Garrulus glandarius	+	+	+			+		+	+	+	+	+
74. Pica pica	+	+	+	+	+	+		+	+	+	+	+
75. Corvus monedula				+	+					+		+
76. Corvus frugilegus						+						+
77. Corvus corone	+	+	+	+	+	+		+	+	+	+	+

+ = Estados miembros que pueden autorizar, conforme al apartado 3 del artículo 7, la caza de las especies enumeradas.

+ = Medlemsstater, som i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, kan give tilladelse til jagt på de anførte arter.

+ = Mitgliedstaaten, die nach Artikel 7 Absatz 3 die Bejagung der aufgeführten Arten zulassen können.

+ = Κράτη μέλη που δύνανται να επιτρέπουν, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3, το κυνήγι των ειδών που απαριθμούνται.

+ = Member States which under Article 7 (3) may authorize hunting of the species listed.

+ = États membres pouvant autoriser, conformément à l'article 7 paragraphe 3, la chasse des espèces énumérées.

+ = Stati membri che possono autorizzare, conformemente all'articolo 7, paragrafo 3, la caccia delle specie elencate.

+ = Lid-Staten die overeenkomstig artikel 7, lid 3, toestemming mogen geven tot het jagen op de genoemde soorten.

+ = Estados-membros que podem autorizar, nos termos do n.º 3 do artigo 7º, a caça das espécies enumeradas. «

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDET DIREKTIV 94/25/EF

af 16. juni 1994

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjer

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

de forskellige medlemsstaters gældende love og administrative bestemmelser om fritidsfartøjers sikkerhed afviger fra hinanden i omfang og indhold; disse forskelle kan skabe hindringer for samhandelen og ulige konkurrencevilkår på det indre marked;

harmonisering af de nationale lovgivninger er den eneste måde, hvorpå disse hindringer for den frie handel kan fjernes; den enkelte medlemsstat kan ikke alene opfylde dette mål på tilfredsstillende måde; i dette direktiv fastsættes der kun krav, som er nødvendige for den frie omsætning af fritidsfartøjer;

dette direktiv vedrører kun fritidsfartøjer med en minimumslængde på 2,5 m og en maksimal længde i henhold til IMO-reglerne og ISO-standarderne på 24 m;

afskaffelsen af de tekniske handelshindringer for fritidsfartøjer og komponenter dertil bør, i den udstrækning dette ikke kan ske ved gensidig anerkendelse af ækvivalens mellem alle medlemsstaterne, ske ved brug af den nye metode, der er fastsat i Rådets resolution af 7. maj 1985 ⁽⁴⁾, og hvori der er fastsat en række væsentlige krav vedrørende sikkerhed og andre aspekter, der er af betydning for almenvellet; i artikel 100 A, stk. 3, hedder det, at Kommissionens forslag inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau; de væsentlige krav udgør de kriterier, som fritidsfartøjer, delvis færdigbyggede fartøjer og komponenter dertil, monterede og umonterede, skal opfylde;

der fastsættes i dette direktiv derfor kun væsentlige krav; for at gøre det lettere for fabrikanterne at bevise, at de væsentlige krav er overholdt, er det nødvendigt, at der på europæisk plan foreligger harmoniserede standarder for fritidsfartøjer og komponenter dertil; disse harmoniserede standarder på europæisk plan udarbejdes af privatretlige organer og skal bevare deres status som ikke-obligatoriske bestemmelser; i denne forbindelse anerkendes Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) som værende de organer, der er kompetente til at vedtage de harmoniserede standarder i overensstemmelse med de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen og disse to organer, som blev undertegnet den 13. november 1984; i dette direktiv forstås ved en harmoniseret standard en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseringsdokument), som er vedtaget af et af disse organer eller af dem begge efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽⁵⁾ samt i henhold til ovennævnte generelle retningslinjer;

i betragtning af de iboende risici ved anvendelse af fritidsfartøjer og komponenter dertil er det nødvendigt at fastlægge procedurer for evaluering af overensstemmelsen med de væsentlige krav i direktivet; disse procedurer udformes på grundlag af den risikograd, som fritidsfartøjer og komponenter dertil repræsenterer; hver overensstemmelseskategori skal derfor suppleres med en adækvat

⁽¹⁾ EFT nr. C 123 af 15. 5. 1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 313 af 30. 11. 1992, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18. november 1992 (EFT nr. C 337 af 21. 12. 1992, s. 17). Rådets fælles holdning af 16. november 1993 (EFT nr. C 137 af 19. 5. 1994, s. 1). Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 1994 (EFT nr. C 91 af 28. 3. 1994).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 136 af 4. 6. 1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8; direktivet er senest ændret ved direktiv 88/182/EØF (EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75).

procedure eller et valg mellem flere ækvivalente procedurer; de udvalgte procedurer skal svare til Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering ⁽¹⁾;

Rådet har fastsat, at CE-mærkning skal foretages enten af fabrikanten eller af dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant; mærkningen betyder, at fritidsfartøjet og komponenter dertil er i overensstemmelse med alle de væsentlige krav og evalueringsprocedurerne i de fællesskabsbestemmelser, der gælder for produktet;

det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne som fastsat i traktatens artikel 100 A, stk. 5, kan træffe foreløbige foranstaltninger med henblik på at begrænse eller forbyde markedsføring og anvendelse af fritidsfartøjer eller komponenter, der indgår deri, såfremt disse udgør en særlig risiko for personers og i givet fald husdyrs eller goders sikkerhed, forudsat at disse foranstaltninger er undergivet en fællesskabskontrolprocedure;

begrundelsen for en beslutning i henhold til dette direktiv skal meddeles dem, som beslutningen er rettet til, ligesom de pågældende skal have meddelelse om, hvilke klagemuligheder de har;

der må fastsættes en overgangsordning, således at fritidsfartøjer og komponenter dertil, der er fremstillet i henhold til de nationale regler, der var gældende på tidspunktet for nærværende direktivs vedtagelse, kan markedsføres og tages i brug;

dette direktiv indeholder ingen bestemmelser om begrænsning af anvendelsen af fritidsfartøjer, efter at de er taget i brug;

bygningen af fritidsfartøjer kan have følger for miljøet, idet fartøjerne kan afgive forurenende stoffer; der bør derfor i dette direktiv være bestemmelser om beskyttelse af miljøet, som vedrører den direkte indvirkning på miljøet af bygningen af fritidsfartøjer;

bestemmelserne i dette direktiv må ikke berøre medlemsstaternes ret til under iagttagelse af traktaten at fastsætte krav, som de finder nødvendige vedrørende sejlads i visse farvande for at beskytte miljøet og vandvejenes struktur og for at sikre sikkerheden på disse, forudsat at dette ikke kræver, at fritidsfartøjerne skal ændres på en måde, som ikke er fastsat i dette direktiv —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL 1

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på fritidsfartøjer, delvis færdigbyggede fartøjer og de i bilag II nævnte komponenter, i såvel monteret som umonteret stand.

2. Ved fritidsfartøj forstås i dette direktiv alle typer fartøjer uanset fremdrivningsmidlet, med en skroglængde på mellem 2,5 m og 24 m målt efter den relevante harmoniserede standard, til sports- og fritidsformål. Det forhold, at samme fartøj kan anvendes til udlejning og til oplæring i lystsejlads, betyder ikke, at det udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, hvis det markedsføres til rekreative formål.

3. Følgende fartøjer er ikke omfattet af direktivet:

- a) fartøjer, der udelukkende er konstrueret til kapsejlads, herunder kaproningsbåde og robåde bestemt til træning, og som er betegnet som sådanne af fabrikanten
- b) kanoer og kajakker, gondoler og vandcykler
- c) windsurfingbrætter
- d) motordrevne surfbrætter, »personlige« fartøjer og andre lignende motordrevne fartøjer
- e) originale historiske fartøjer og individuelle reproduktioner af sådanne, der er konstrueret før 1950, og som hovedsagelig er bygget med originale materialer og er betegnet som sådanne af fabrikanten
- f) forsøgsfartøjer såfremt de ikke senere markedsføres i Fællesskabet
- g) fartøjer, der er bygget til eget brug, såfremt de ikke inden for en periode på fem år efter bygningen markedsføres i Fællesskabet
- h) fartøjer, der specielt er beregnet til at skulle have en besætning og til at benyttes til erhvervsmæssig passagerbefordring, jf. dog stk. 2, herunder de fartøjer, der er defineret i Rådets direktiv 82/714/EØF af 4. oktober 1992 om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje ⁽²⁾, uanset antallet af passagerer

⁽¹⁾ EFT nr. L 220 af 30. 8. 1993, s. 23.

⁽²⁾ Eft nr. L 301 af 28. 10. 1982, s. 1.

- i) undervandsfartøjer
- j) luftpudefartøjer
- k) hydrofoilfartøjer.

Artikel 2

Markedsføring og ibrugtagning

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1, stk. 1, omtalte produkter kun kan markedsføres og tages i brug til anvendelse efter deres bestemmelse, hvis de ikke udgør nogen risiko for personers sikkerhed og sundhed, for goder eller for miljøet, når de er korrekt bygget og vedligeholdt.

2. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne under iagttagelse af traktaten kan vedtage bestemmelser om sejlads i bestemte farvande for at beskytte miljøet og vandvejenes infrastruktur og for at sikre vandvejenes sikkerhed, forudsat at dette ikke kræver nogen ændring af fartøjer, der er i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 3

Væsentlige krav

De i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter skal opfylde de væsentlige krav til sikkerhed, sundhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse, der er fastsat i bilag I.

Artikel 4

Fri bevægelighed for de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring og ibrugtagning på deres område af fritidsfartøjer, som er forsynet med den i bilag IV nævnte CE-mærkning, der angiver, at de opfylder alle dette direktivs bestemmelser, herunder overensstemmelsesprocedurerne i kapitel II.

2. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring af delvis færdigbyggede fartøjer, såfremt fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller den ansvarlige for markedsføringen i overensstemmelse med bilag III, litra a), erklærer, at de er bestemt til at færdigbygges af andre.

3. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring eller ibrugtagning af de i bilag II

nævnte komponenter, som er forsynet med den i bilag IV nævnte CE-mærkning, der angiver, at de opfylder de relevante væsentlige krav, såfremt disse komponenter er bestemt til at indgå i fritidsfartøjer i overensstemmelse med den i bilag III, litra b), omhandlede erklæring fra fabrikanten, dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, i tilfælde af indførsel fra tredjelande, enhver som markedsfører komponenter i Fællesskabet.

4. Medlemsstaterne modsætter sig ikke, at der på messer og udstillinger, ved demonstrationer osv. præsenteres produkter, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, men som ikke er i overensstemmelse med dette direktiv, forudsat at det ved synlig skiltning klart er anført, at de pågældende produkter hverken kan markedsføres eller tages i brug, førend en sådan overensstemmelse foreligger.

5. Når produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, samtidig er omfattet af andre direktiver, der vedrører andre aspekter, og som også indeholder krav om CE-mærkning, angiver denne mærkning, at produkterne ligeledes opfylder bestemmelserne i de pågældende direktiver. Hvis fabrikanten i henhold til et eller flere af disse direktiver frit kan vælge, hvilken ordning han vil anvende i en overgangsperiode, viser CE-mærkningen imidlertid, at produkterne kun opfylder bestemmelserne i de direktiver, som fabrikanten anvender. I så fald skal referencerne vedrørende disse direktiver, som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, anføres i de dokumenter, vejledninger eller instruktioner, som kræves i henhold til direktiverne, og som skal ledsage produkterne.

Artikel 5

Medlemsstaterne anser de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, for opfyldt for fritidsfartøjer, delvis færdigbyggede fartøjer og komponenter, som er i overensstemmelse med de relevante nationale standarder til gennemførelse af de harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*; medlemsstaterne skal offentliggøre referencerne for sådanne nationale standarder.

Artikel 6

1. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i artikel 5 omhandlede harmoniserede standarder ikke fuldstændig opfylder de væsentlige krav i artikel 3, indbringer Kommissionen eller medlemsstaten sagen for det udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF, og redegør for årsagerne hertil. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

På baggrund af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen medlemsstaterne om, hvorvidt det er nødvendigt at tilbagetrække de berørte standarder fra de i artikel 5 omhandlede offentliggørelser.

2. Kommissionen kan efter proceduren i stk. 3 vedtage enhver passende foranstaltning med henblik på at sikre, at den praktiske anvendelse af dette direktiv bliver ensartet.

3. Kommissionen bistås af et stående udvalg sammensat af repræsentanter udpeget af medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

Det stående udvalg fastsætter selv sin forretningsorden.

Kommissionens repræsentant forelægger det stående udvalg et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

4. Det stående udvalg kan desuden behandle ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af dette direktiv, som formanden forelægger enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstat.

Artikel 7

Beskyttelsesklause

1. Konstaterer en medlemsstat, at fritidsfartøjer eller de i bilag II omhandlede komponenter dertil, der er forsynet med den i bilag IV beskrevne CE-mærkning, når de er korrekt bygget, anbragt og vedligeholdt og bruges i overensstemmelse med deres formål, kan udgøre en fare for personers sikkerhed og sundhed eller for goder eller miljø, træffer den alle egnede foreløbige foranstaltninger for at trække dem tilbage fra markedet eller forbyde eller begrænse markedsføringen eller ibrugtagningen af dem.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om disse foranstaltninger og anfører grundene til sin beslutning, herunder navnlig om den manglende overensstemmelse skyldes:

- a) at de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav ikke er opfyldt
- b) ukorrekt anvendelse af de i artikel 5 omhandlede standarder, for så vidt disse standarder hævdes at være anvendt

c) mangler ved selve de i artikel 5 omhandlede standarder.

2. Kommissionen indleder snarest muligt samråd med de berørte parter. Hvis Kommissionen efter dette samråd konstaterer:

— at foranstaltningerne er berettigede, giver den straks den medlemsstat, som har taget initiativet, og de øvrige medlemsstater underretning herom. Hvis den i stk. 1 omhandlede beslutning begrundes med en mangel ved selve standarderne, forelægger Kommissionen efter samråd med de berørte parter sagen for det i artikel 6, stk. 1, omhandlede udvalg inden to måneder, såfremt den medlemsstat, der har truffet beslutningen, har til hensigt at fastholde den, og indleder den procedure, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1

— at foranstaltningerne er uberettigede, giver den straks den medlemsstat, der har taget initiativet, samt fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretning herom.

3. Hvis en i bilag II nævnt komponent eller et fartøj, som ikke er i overensstemmelse, er forsynet med CE-mærkning, træffer den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den der har anbragt mærkningen hører, de fornødne foranstaltninger; medlemsstaten underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om procedurens forløb og resultater.

KAPITEL II

Overensstemmelsesvurdering

Artikel 8

Inden produktion eller markedsføring af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter skal fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant følge følgende procedurer for fartøjskonstruktionskategorierne A, B, C og D, jf. punkt 1 i bilag I:

1) For kategori A og B:

- for fartøjer med en skroglængde på under 12 m: intern fabrikationskontrol plus prøvninger (modul A a), jf. bilag VI
- for fartøjer med en skroglængde fra 12 m til 24 m: EF-typeafprøvning (modul B), jf. bilag VII, plus typeoverensstemmelse (modul C), jf. bilag VIII, eller et af følgende moduler: B + D, eller B + F, eller G eller H.

2) *For kategori C:*

- a) for fartøjer med en skroglængde fra 2,5 m til 12 m:
 - hvis de harmoniserede standarder vedrørende punkt 3.2 og 3.3 i bilag I er overholdt: intern fabrikationskontrol (modul A), jf. bilag V
 - hvis de harmoniserede standarder vedrørende punkt 3.2 og 3.3 i bilag I ikke er overholdt: intern fabrikationskontrol plus prøvninger (modul A a), jf. bilag VI
- b) for fartøjer med en skroglængde fra 12 m til 24 m: EF-typeafprøvning (modul B), jf. bilag VII, plus typeoverensstemmelse (modul C), jf. bilag VIII, eller et af følgende moduler: B + D, eller B + F, eller G eller H.

3) *For kategori D:*

- for fartøjer med en skroglængde fra 2,5 m til 24 m: intern fabrikationskontrol (modul A), jf. bilag V.

- 4) For de i bilag II omhandlede komponenter: et af følgende moduler: B + C, eller B + D, eller B + F, eller G eller H.

*Artikel 9***Bemyndigede organer**

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer de har udpeget til at gennemføre de i artikel 8 nævnte overensstemmelsesvurderingsprocedurer, samt hvilke specifikke opgaver disse organer er udpeget til at varetage, og hvilke identifikationsnumre Kommissionen på forhånd har til delt dem.

Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* en fortegnelse over de bemyndigede organer samt deres identifikationsnummer og de opgaver, de er bemyndiget til at udføre. Den sørger for, at denne fortegnelse ajourføres.

2. Medlemsstaterne skal anvende kriterierne i bilag XIV i forbindelse med vurderingen af de organer, der skal udpeges. Organer, der opfylder de vurderingskriterier, der er fastsat i de relevante harmoniserede standarder, formodes at være i overensstemmelse med disse kriterier.

3. En medlemsstat, der har bemyndiget et organ, skal inddrage bemyndigelsen, hvis den konstaterer, at dette organ ikke længere opfylder kriterierne i bilag XIV. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

KAPITEL III

CE-mærkning

Artikel 10

1. Fritidsfartøjer og de i bilag II nævnte komponenter, der anses for at opfylde de i artikel 3 omhandlede væsentlige krav, skal, når de markedsføres, være forsynet med CE-overensstemmelsesmærkning.

2. CE-overensstemmelsesmærkningen som gengivet i bilag IV skal anbringes på fritidsfartøjer som angivet i punkt 2.2 i bilag I og på de i bilag II nævnte komponenter og/eller på deres emballage, således at den er synlig, letlæselig og ikke kan fjernes.

CE-mærkningen skal ledsages af identifikationsnummeret på det bemyndigede organ, der er ansvarligt for iværksættelsen af procedurerne i bilag VI, IX, X, XI og XII.

3. Det er ikke tilladt at anbringe mærker eller påskrifter, der kan vildlede tredjemand med hensyn til CE-mærkningens betydning eller grafiske udformning. Enhvert andet mærke kan anbringes på fritidsfartøjerne og de i bilag II nævnte komponenter og/eller på deres emballage, forudsat at dette ikke gør EF-mærkningen mindre synlig eller letlæselig.

4. Følgende bestemmelser finder anvendelse med forbehold af artikel 7:

- a) hvis en medlemsstat konstaterer, at CE-mærkningen er blevet anbragt uretmæssigt, er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant forpligtet til at sørge for, at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, som medlemsstaten har fastsat
- b) hvis den manglende overholdelse af bestemmelserne fortsætter, træffer medlemsstaten efter fremgangsmåden i artikel 7 alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføringen af det pågældende produkt og for at sikre, at det trækkes tilbage fra markedet.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

Enhver afgørelse, der træffes i medfør af dette direktiv, og som medfører, at markedsføring og ibrugtagning af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter begrænses, skal nøje begrundes. Afgørelsen meddeles snarest muligt den berørte part med angivelse af klagemulighederne i den pågældende medlemsstat og fristerne for anvendelse af dem.

Artikel 12

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle data, der kan have betydning for beslutninger vedrørende dette direktivs forvaltning, gøres tilgængelige.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv senest den 16. december 1995. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse love og administrative bestemmelser fra den 16. juni 1996.

Det Stående Udvalg, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, kan påbegynde sit arbejde fra datoen for dette direktivs ikrafttræden. Medlemsstaterne kan træffe de i artikel 9 nævnte foranstaltninger fra denne dato.

Når medlemsstaterne vedtager de i første afsnit nævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne tillader markedsføring og ibrugtagning af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter, der er i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder på deres område på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse, i en fireårig periode regnet fra dette tidspunkt.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juin 1994.

*På Europa-Parlamentets
vegne*

E. KLEPSCH
Formand

På Rådets vegne

Y. PAPANTONIOU
Formand

BILAG I

VÆSENTLIGE SIKKERHEDSKRAV FOR KONSTRUKTION OG BYGNING AF FRITIDSFARTØJER

1. FARTØJSKONSTRUKTIONSKATEGORIER:

Konstruktionskategori	Vindstyrke (Beaufort-skalaen)	Signifikant bølgehøjde (H _{1/3} , meter)
A. Oceangående fartøjer	over 8	over 4
B. Offshore-fartøjer	indtil og inklusive 8	indtil og inklusive 4
C. Kystfartøjer	indtil og inklusive 6	indtil og inklusive 2
D. Fartøjer til beskyttede farvande	indtil og inklusive 4	indtil og inklusive 0,5

Definitioner:

- A. OCEANGÅENDE FARTØJER: konstrueret med henblik på længere sejlads, hvor vindstyrken kan overstige 8 på Beaufort-skalaen, og den signifikante bølgehøjde kan komme op på over 4 m, hvorunder disse fartøjer skal kunne klare sig selv.
- B. OFFSHORE-FARTØJER: konstrueret med henblik på offshore-sejlads, hvor vindstyrken kan komme op på 8, og den signifikante bølgehøjde kan komme op på 4 m.
- C. KYSTFARTØJER: konstrueret med henblik på sejlads i kystfarvande, større bugter, flodmundinger, søer og floder, hvor vindstyrken kan komme op på 6, og den signifikante bølgehøjde kan komme op på 2 m.
- D. FARTØJER TIL BESKYTTETE FARVANDE: konstrueret med henblik på sejlads på mindre søer, floder og kanaler, hvor vindstyrken kan komme op på 4, og den signifikante bølgehøjde kan komme op på 0,5 m.

Fartøjer i disse kategorier skal være konstrueret og bygget således, at de kan modstå ovennævnte parametre med hensyn til stabilitet, opdrift og andre relevante væsentlige krav, der er anført i bilag I, og skal have gode manøvreringsegenskaber.

2. GENERELLE FORSKRIFTER

De i artikel 1, stk. 1, omhandlede produkter skal opfylde de væsentlige krav, der gælder for dem.

2.1. Fartøjsidentifikation

Alle fartøjer skal være forsynet med et skrogidentifikationsnummer omfattende følgende oplysninger:

- fabrikantens kode
- fabrikationsland
- entydigt identificerende serienummer
- fabrikationsår
- modelår.

Den relevante harmoniserede standard indeholder detaljer vedrørende disse forskrifter.

2.2. Fabrikantplade

Hvert fartøj skal være forsynet med en fastmonteret plade, der skal anbringes adskilt fra skrogidentifikationsnummeret, og hvorpå der er angivet følgende oplysninger:

- fabrikantens navn
- CE-mærkning (jf. bilag IV)
- fartøjskonstruktionskategori i henhold til punkt 1
- den af fabrikanten anbefalede maksimale last i henhold til punkt 3.6
- det antal personer, fartøjet er konstrueret til at medføre under sejlads.

2.3. Beskyttelse mod risikoen for at falde over bord og bjærgningsmuligheder

Fartøjer skal alt efter konstruktionskategori være således konstrueret, at risikoen for at falde over bord er den mindst mulige, og at det er let at komme om bord igen.

2.4. Udsyn fra hovedstyrepladsen

Fra motorfartøjers hovedstyreplads skal føreren under normale brugsforhold (fart og last) have godt udsyn til alle sider.

2.5. Ejerens instruktionsbog

Alle fartøjer skal være forsynet med ejerens instruktionsbog på det eller de officielle fællesskabsprog, som den medlemsstat, hvor fartøjerne markedsføres, kan fastsætte under overholdelse af traktaten. Denne instruktionsbog skal specielt henlede opmærksomheden på risikoen for brand og bordfyldning og skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i punkt 2.2, 3.6 og 4, samt angive fartøjets vægt uden last stand i kilogram.

3. INTEGRITET OG KONSTRUKTIONSFORSKRIFTER**3.1. Struktur**

Materialevalg og materialekombination samt fartøjets konstruktion skal sikre, at det i enhver henseende er stærkt nok. Der skal tages særligt hensyn til konstruktionskategorien i henhold til punkt 1 og den af fabrikanten anbefalede maksimale last i henhold til punkt 3.6.

3.2. Stabilitet og fribord

Fartøjet skal have tilstrækkelig stabilitet og fribord i forhold til konstruktionskategorien i henhold til punkt 1 og den af fabrikanten anbefalede maksimale last i henhold til punkt 3.6.

3.3. Opdrift og flydeevne

Skroget skal være bygget således, at fartøjet har opdriftsegenskaber, der svarer til konstruktionskategorien i henhold til punkt 1 og den af fabrikanten anbefalede maksimale last i henhold til punkt 3.6. Alle beboelige flerskrogsfartøjer skal være konstrueret således, at de har tilstrækkelig opdrift til at holde sig flydende, når de ligger med bunden i vejret.

Fartøjer på under 6 m skal udstyres med passende opdriftsmidler, således at de flyder i tilfælde af bordfyldning, når de anvendes i overensstemmelse med deres konstruktionskategori.

3.4. Åbninger i skrog, dæk og overbygning

Åbninger i skrog, dæk og overbygning må ikke svække fartøjets strukturelle styrke eller dets tæthed, når de er lukket.

Vinduer, køjer, døre og lugedæksler skal kunne modstå det vandtryk, der kan forekomme i deres specifikke placering, samt punktbelastninger, som de påføres af vægten af personer, der bevæger sig omkring på dækket.

Udstyr, som går gennem skroget, og som er bestemt til at lade vand passere ind eller ud af skroget under den vandlinje, der svarer til den af fabrikanten anbefalede maksimale last, jf. punkt 3.6, skal være forsynet med lettilgængelige lukkemidler.

3.5. Bordfyldning

Alle fartøjer skal være således konstrueret, at risikoen for, at de synker, bliver så lille som muligt.

Der skal især tages hensyn til:

- cockpitter og brønde, der bør være selvlænsende eller forsynet med andre midler til at holde vand ude fra bådens indre
- ventilationsudstyr
- lænsning med pumper eller andre midler.

3.6. Den af fabrikanten anbefalede maksimale last

Den af fabrikanten anbefalede maksimale last (i kilogram) af brændstof, vand, forsyninger, forskellig udrustning og personer, som fartøjet er konstrueret til ifølge fabrikantpladen, fastsættes ud fra konstruktionskategori (punkt 1), stabilitet og fribord (punkt 3.2) samt opdrift og flydeevne (punkt 3.3).

3.7. Anbringelse af redningsflåder

Alle fartøjer i kategori A og B samt fartøjer i kategori C og D på over 6 m skal have plads til stuvning af en eller flere redningsflåder, som er store nok til at rumme det af fabrikanten anbefalede antal personer, som båden er konstrueret til at have om bord. Anbringelsesstedet eller -stederne skal til enhver tid være lettilgængelige.

3.8. Nødudgange

Alle beboelige flerskrogsfartøjer på over 12 m skal have nødudgange, der kan bruges, hvis fartøjet vender bunden i vejret.

Alle beboelige fartøjer skal have nødudgange, der kan bruges i tilfælde af brand.

3.9. Forankring, fortøjning og bugsering

Alle fartøjer skal under hensyntagen til deres konstruktionskategori og egenskaber være forsynet med et eller flere forstærkede punkter eller andre midler til sikker fastgørelse ved forankring, fortøjning og bugsering.

4. MANØVRERINGSEGENSKABER

Fabrikanten skal sikre, at fartøjets manøvreringsegenskaber er tilfredsstillende ved brug af den kraftigste motor, det er konstrueret og bygget til. For alle motorer til fritidsfartøjer skal den maksimale effekt angives i ejerens instruktionsbog i overensstemmelse med den harmoniserede standard.

5. MONTERINGSFORSKRIFTER

5.1. Motorer og motorrum

5.1.1. Indenbordsmotor

Alle indenbordsmotorer skal være anbragt i et aflukke, adskilt fra opholdsafdelingen og således, at risikoen for brand eller spredning af brand samt risikoen for giftige dampe, varme, støj eller vibrationer i opholdsafdelingen er så lille som muligt.

Motordele og -tilbehør, der kræver hyppig kontrol og/eller tilsyn, skal være lettilgængelige.

De isolerende materialer i motorrummet skal være ubrændbare.

5.1.2. Ventilation

Motorrummet skal være passende ventileret. Alle luftåbninger skal sikres mod indtrængning af vand i motorrummet.

5.1.3. Udragende dele

Hvis motoren ikke er beskyttet af overdækning eller afskærmning, skal udragende bevægelige eller varme motordele, som kan forårsage personskade, være effektivt afskærmet.

5.1.4. Start af udenbordsmotorer

Alle fartøjer med udenbordsmotorer skal være forsynet med en anordning, der forhindrer start af motoren, medens denne står i gear, undtagen:

- a) hvis motoren frembringer et statisk skruetryk på mindre end 500 N
- b) hvis motoren er forsynet med en gasgivningsbegrænser, der begrænser skruetrykket til 500 N ved start af motoren.

5.2. Brændstofsysteem

5.2.1. Generelt

Udstyr og installationer til påfyldning og ventilation af brændstoftanken, opbevaring af brændstof samt brændstofforsyning skal være konstrueret og installeret således, at risikoen for brand og eksplosioner mindskes mest muligt.

5.2.2. Brændstoftanke

Brændstoftanke, ledninger og slanger skal fastgøres og være fjernet fra eller beskyttet mod enhver større varmekilde. Ved valg af tankmateriale og tankenes udførelse skal der tages hensyn til tankvolumenet og brændstoffypen. Alle tankrum skal være ventilerede.

Flydende brændstof med et flammepunkt under 55 °C skal opbevares i tanke, der ikke er en del af skroget, og være:

- a) adskilt fra motorrummet og fra enhver anden tændkilde
- b) adskilt fra opholdsafdelingen.

Flydende brændstof med et flammepunkt på eller over 55 °C kan opbevares i tanke, der er en del af skroget.

5.3. Det elektriske system

Det elektriske system skal være konstrueret og installeret således, at fartøjet fungerer korrekt under normale brugsforhold, og at risikoen for brand og elektriske stød er så lille som muligt.

Alle elektriske kredsløb, undtagen motorstartkredsløbene, der forsynes fra batterier, skal beskyttes mod overbelastning og kortslutning.

Der skal være ventilation for at forhindre eventuel ophobning af gas fra batterierne. Batterierne skal være forsvarligt fastgjort og beskyttet mod vandindtrængning.

5.4. Styresystem

5.4.1. Generelt

Styresystemet skal være konstrueret, udført og installeret således, at styreudslag kan overføres under driftsforhold, der er til at forudse.

5.4.2. Nødudstyr

Sejlbåde og fartøjer med en enkelt indenbords motor og fjernstyret styresystem skal være forsynet med nødstyringsudstyr, hvormed fartøjet kan styres med nedsat hastighed.

5.5. Gasanlæg

Gasanlæg til husholdningsbrug skal være af en type, som anvender gas i fordampet form, og være konstrueret og installeret således, at lækage og eksplosionsfare undgås, og at de kan undersøges for lækager. De anvendte materialer og dele skal være egnede til brug af den benyttede gas og være konstrueret til at kunne modstå de ydre påvirkninger, de kan blive udsat for til søs.

Alle apparater skal være forsynet med tændsikring, der virker på alle brændere. Hvert enkelt gasforbrugende apparat skal forsynes fra distributionssystemet via en separat stikledning, og hvert apparat skal have egen afspærringshane. Der skal være så god en ventilation, at der ikke opstår fare som følge af lækager og forbrændningsprodukter.

Alle fartøjer med permanent installerede gasanlæg skal have et aflukke til opbevaring af gasflaskerne. Aflukket skal være adskilt fra opholdsafdelingen; der må kun være adgang dertil fra det fri, og det skal være ventileret til det fri, således at udslip af gas ledes udenbords. Alle permanente gasanlæg skal afprøves efter installering.

5.6. Brandbeskyttelse

5.6.1. Generelt

Ved valget af den type udstyr, der installeres, og ved fartøjets indretning skal der tages hensyn til risikoen for brand og for spredning af brand. Der skal lægges særlig vægt på omgivelserne omkring apparater, der bruger åben ild, på varme områder eller motorer og hjælpemaskiner, på olie- og brændstofoverløb og utildækkede olie- og brændstofrør; det skal ligeledes undgås, at elektriske ledninger installeres over varme maskinområder.

5.6.2. Brandslukningsudstyr

Fartøjerne skal være forsynet med brandslukningsudstyr, der svarer til brandrisikoen. Benzinmotoraflukker skal sikres med et sådant brandslukningssystem, at det ikke er nødvendigt at åbne aflukket i tilfælde af brand. Transportable ildslukkere skal monteres således, at de er lettilgængelige, og én ildslukker skal være placeret således, at den uden besvær kan nås fra fartøjets hovedstyreplads.

5.7. Skibsllys

Når der monteres skibsllys, skal de være i overensstemmelse med enten COL REG-bestemmelserne fra 1972 med senere ændringer eller CEVNI-bestemmelserne.

5.8. Forebyggelse af udledning

Fartøjerne skal være bygget således, at utilsigtet udledning i havet af forurenende affald (olie, brændstof etc.) forhindres.

Fartøjer med toiletter skal være udstyret med:

- a) spildevandstanke, eller
- b) anordninger, hvor spildevandstanke midlertidigt kan anbringes, når fartøjet anvendes i områder, hvor udledning af menneskelige udtømmelser er reguleret.

Endvidere skal rør gennem skroget til udledning af menneskelige udtømmelser være forsynet med ventiler, der kan lukke tæt.

BILAG II**KOMPONENTER**

1. Udstyr til indenbords motorer og påhængsmotorer, som er sikret mod at antænde.
 2. Beskyttelse af udenbords motorer mod start, medens motoren står i gear.
 3. Rat, styremekanismer og kabelaggregater.
 4. Brændstoftanke og brændstofledninger.
 5. Præfabrikerede luger og køjer.
-

BILAG III

ERKLÆRING FRA FABRIKANTEN ELLER DENNES I FÆLLESSKABET ETABLEREDE
REPRÆSENTANT ELLER DEN ANSVARLIGE FOR MARKEDSFØRINGEN

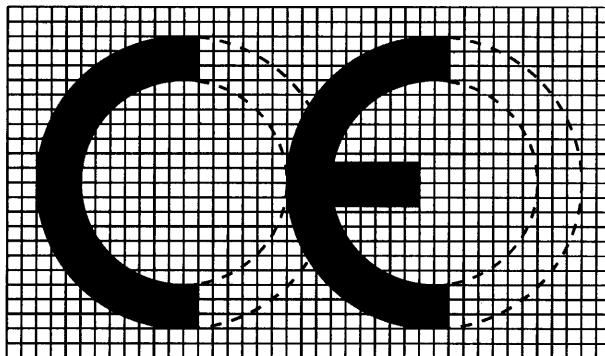
(artikel 4, stk. 2 og 3)

- a) Den erklæring fra fabrikanten, dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller den ansvarlige for markedsføringen, der er nævnt i artikel 4, stk. 2 (delvis færdigbyggede fartøjer), skal indeholde følgende oplysninger:
- navn og adresse på fabrikanten
 - navn og adresse på fabrikantens i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, eventuelt, på den ansvarlige for markedsføringen
 - en beskrivelse af det delvis færdigbyggede fartøj
 - en erklæring om, at det delvis færdigbyggede fartøj er bestemt til at færdigbygges af andre, og at det opfylder de væsentlige krav, som stilles på dette trin i konstruktionen.
- b) Den erklæring fra fabrikanten, dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller den ansvarlige for markedsføringen, der er nævnt i artikel 4, stk. 3 (komponenter), skal indeholde følgende oplysninger:
- navn og adresse på fabrikanten
 - navn og adresse på fabrikantens i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, eventuelt, på den ansvarlige for markedsføringen
 - en beskrivelse af komponenten
 - en erklæring om, at komponenten opfylder de relevante væsentlige krav.

BILAG IV

CE-MÆRKNING

CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne »CE« i følgende udformning:

Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

De forskellige dele, der indgår i CE-mærkningen, skal så vidt muligt være af samme højde, og denne skal mindst være 5 mm.

CE-mærkningen skal efterfølges af det bemyndigede organs identifikationsnummer, når organet deltager i produktionskontrollen, samt af de sidste to tal i året for mærkningens anbringelse.

BILAG V

INTERN FABRIKATIONSKONTROL

(modul A)

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, der opfylder forpligtelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring (jf. bilag XV).
2. Fabrikanten udarbejder den tekniske dokumentation, der er beskrevet i punkt 3, og fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant stiller den til rådighed for de nationale myndigheder med henblik på inspektion i mindst ti år fra datoen for ophøret med fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.
3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav. Dokumentationen skal, i det omfang det er nødvendigt for vurderingen, dække produktets konstruktion, fremstilling og funktion (jf. bilag XIII).
4. Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer sammen med den tekniske dokumentation en kopi af overensstemmelseserklæringen.
5. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med den tekniske dokumentation, der er omhandlet i punkt 2, og med de krav i direktivet, der gælder for dem.

BILAG VI

INTERN FABRIKATIONSKONTROL

(modul A a, valgmulighed I)

Dette modul svarer til modul A, jf. bilag V, plus følgende supplerende krav:

På et eller flere fartøjer, som er repræsentative for fabrikantens produktion, udføres der af fabrikanten eller på hans vegne en eller flere af følgende prøvninger eller dertil svarende beregninger eller former for kontrol:

- stabilitetsprøvning i overensstemmelse med bilag I, punkt 3.2, i de væsentlige krav
- opdriftsprøvning i overensstemmelse med bilag I, punkt 3.3, i de væsentlige krav.

Prøvningerne, beregningerne eller kontrollen udføres under ansvar af et bemyndiget organ, udvalgt af fabrikanten. Under fremstillingsprocessen anbringer fabrikanten på det bemyndigede organs ansvar dettes identifikationsnummer på produktet.

BILAG VII

EF-TYPEAFPRØVNING

(modul B)

1. Et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Anmodning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Anmodningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type« (*), til rådighed for det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøver, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav. I det omfang det er nødvendigt for vurderingen, skal den omfatte produktets konstruktion, fremstilling og funktion (jf. bilag XIII).
4. Det bemyndigede organ:
 - 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i artikel 5 nævnte standarder, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse standarder er blevet anvendt
 - 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder de væsentlige krav i direktivet i de tilfælde, hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt
 - 4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante standarder rent faktisk er blevet anvendt i de tilfælde, hvor fabrikanten har valgt at anvende dem
 - 4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.
5. Konstateres det, at typen opfylder direktivets bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for dens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

Afslår det bemyndigede organ at udstede en typeafprøvningsattest til fabrikanten, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvningen, om enhver ændring af det godkendte produkt; dette skal godkendes på ny, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte EF-typeafprøvningsattester og udstedte eller tilbagekaldte tillægsgodkendelser.

(*) En type kan omfatte flere forskellige produktvarianter, når blot forskellene mellem varianterne ikke berører sikkerhedsniveauet eller de øvrige krav til produktets kvalitet.

8. De øvrige bemyndigede organer kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

BILAG VIII

TYPEOVERENSSTEMMELSE

(modul C)

1. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten, og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring (jf. bilag XV).
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten, og med de relevante krav i direktivet.
3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet (jf. bilag XIII).

BILAG IX

KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONEN

(modul D)

1. En fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring (jf. bilag XV). Sammen med CE-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetssystem for produktion og foretage kontrol og prøvninger af de færdige produkter som beskrevet i punkt 3, og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type (jf. bilag XIII) og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten, samt med de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur sam ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet
- fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og -sikring samt de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- hvordan det kontrolleres, at den krævede produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne anvender den harmoniserede standard på området.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produkteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, kontrol-, prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
 - dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
 - kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:
 - den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.
6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.

BILAG X

PRODUKTVERIFIKATION

(modul F)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de produkter, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten, og opfylder de relevante krav i direktivet.
2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at produkterne er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med de relevante krav i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en overensstemmelseserklæring (jf. bilag XV).
3. Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at produktet er i overensstemmelse med direktivets krav; dette kan efter fabrikantens valg foregå enten ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt som beskrevet i punkt 4 eller ved kontrol og prøvning af produkterne på et statistisk grundlag som beskrevet i punkt 5.
 - 3.a. Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.
4. Verifikation ved kontrol og prøvning af hvert enkelt produkt
 - 4.1. Alle produkter undersøges enkeltvis, og der gennemføres de prøvninger, der er omhandlet i den eller de relevante standarder, jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, at produkterne er i overensstemmelse med den type, som er beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten, og med de relevante krav i direktivet.
 - 4.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på hvert enkelt godkendt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
 - 4.3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.
5. Statistisk verifikation
 - 5.1. Fabrikanten fremlægger sine produkter i form af ensartede partier og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen garanterer, at alle producerede partier bliver ensartede.
 - 5.2. Alle produkter skal kunne verificeres i form af ensartede partier. Der udtages en stikprøve af hvert parti. Produkterne i en prøve undersøges enkeltvis, og der gennemføres de prøvninger, der er omhandlet i den eller de relevante standarder, jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, om produkterne er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet, og for at fastslå, om partiet skal godkendes eller kasseres.
 - 5.3. Der anvendes følgende elementer under den statistiske procedure:
 - den statistiske metode, der skal anvendes
 - karakteristika ved prøveudtagningen.
 - 5.4. For så vidt angår godkendte partier skal det bemyndigede organ anbringe eller lade anbringe sit identifikationsnummer på hvert enkelt produkt og udstede en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de foretagne prøvninger. Alle produkter i partiet kan markedsføres, undtagen de produkter fra prøven, der ikke opfylder overensstemmelseskravene.

Kasseres et parti, træffer vedkommende bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at det pågældende parti markedsføres. Hvis der ofte må kasseres partier, kan det bemyndigede organ stille den statistiske verifikation i bero.

Fabrikanten kan under fremstillingsprocessen på det bemyndigede organs ansvar anbringe dets identifikationsnummer på produktet.

- 5.5. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på opfordring kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

BILAG XI

ENHEDSVERIFIKATION

(modul G)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at det pågældende produkt, for hvilket der er udstedt den i punkt 2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med de krav i direktivet, der gælder for det. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på produktet og udsteder en overensstemmelseserklæring (jf. bilag XV).
2. Det bemyndigede organ undersøger produktet og gennemfører de prøvninger, der er omhandlet i den eller de relevante standarder, jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at sikre, at det er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet.

Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på det godkendte produkt og udsteder en overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav samt forstå dets konstruktion, fremstilling og funktion (jf. bilag XIII).
-

BILAG XII

FULD KVALITETSSIKRING

(modul H)

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende produkter opfylder de krav i direktivet, der gælder for dem. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på hvert enkelt produkt og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring (jf. bilag XV). Sammen med CE-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for konstruktion, fremstilling, endelig produktkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetssystem

- 3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle relevante oplysninger vedrørende den planlagte produktkategori
- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet.

- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at produkterne opfylder de relevante krav i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal bl.a. indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktions- og produktkvalitet
- de tekniske konstruktions specifikationer, herunder standarder, der vil blive anvendt, samt, hvis de i artikel 5 omhandlede standarder ikke anvendes fuldt ud, hvordan det sikres, at de væsentlige krav i direktivet, der gælder for produkterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af produkterne, for så vidt angår den pågældende produktkategori
- de tilsvarende teknikker for fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetssikring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter produktionen, og den hyppighed, hvormed dette sker
- kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- metoderne til verifikation af, at den krævede konstruktions- og produktkvalitet er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt i forbindelse med kvalitetssystemer, hvor den harmoniserede standard på området (EN 29001) er anvendt.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af kvalitetssystemet.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. EF-kontrol på det bemyndigede organs ansvar

- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere konstruktions-, fremstillings-, kontrol-, prøvnings- og oplagingsfaciliteterne og skal give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetssystemet
- kvalitetsregistreringer i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetssystemet såsom resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
- kvalitetsregistreringer i henhold til produktionsdelen i kvalitetssystemet, såsom kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og skal udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer effektivt. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet afsnit, tredje led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i punkt 3.4, sidste afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Det enkelte bemyndigede organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.

*BILAG XIII***TEKNISK DOKUMENTATION FREMLAGT AF FABRIKANTEN**

Den tekniske dokumentation, der er omhandlet i bilag V, VII, VIII, IX og XI, skal omfatte alle relevante data og midler, som fabrikanten benytter til at sikre, at fartøjer og komponenter dertil opfylder de væsentlige krav, der gælder for dem.

Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at forstå produktets konstruktion, fremstilling og funktion samt at vurdere, dets overensstemmelse med direktivets krav.

Dokumentationen skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er relevante for vurderingen:

- en almindelig beskrivelse af typen
 - konstruktions- og fabrikationstegninger samt skitser af komponenter, delmontager, kredsløb osv.
 - de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og skitser samt af produktets funktion
 - en liste over de standarder, der er nævnt i artikel 5, og som helt eller delvis er anvendt, samt en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artikel 5 nævnte standarder ikke er anvendt
 - resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser mv.
 - prøvningsrapporter eller beregninger af stabilitet efter bilag I, punkt 3.2, i de væsentlige krav og af flydeevne efter bilag I, punkt 3.3, i de væsentlige krav.
-

BILAG XIV

MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL IAGTTAGE VED BEMYNDIGELSE
AF ORGANERNE

1. Organet, dets leder og det personale, der skal udføre verifikationsarbejdet, må hverken have konstrueret, være fabrikant eller leverandør af eller være beskæftiget med montage af de fartøjer og komponenter dertil, som de kontrollerer, eller være nogen af de nævnte personers repræsentant. De må hverken deltage direkte eller som repræsentant i konstruktion, fremstilling, markedsføring eller vedligeholdelse af disse komponenter eller fartøjer. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og organ.
2. Organet og det personale, der skal udføre kontrollen, skal udføre kontrolarbejdet med den størst mulige faglige uafhængighed og den største tekniske kompetence samt være uafhængig af enhver form for pression og incitament, navnlig af finansiell art, som kan påvirke deres bedømmelse eller resultaterne af deres kontrol, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i verifikationsresultaterne.
3. Organet skal råde over det nødvendige personale og besidde de nødvendige midler for på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med gennemførelsen af verifikationen; det skal ligeledes have adgang til det nødvendige materiel for at kunne foretage særkontrol.
4. Det personale, som skal udføre kontrollen, skal have:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - et tilstrækkeligt kendskab til forskrifterne vedrørende den kontrol, det udfører, og tilstrækkelig praktisk erfaring med hensyn til et sådant kontrolarbejde
 - den nødvendige færdighed i at udarbejde de attester, journaler og rapporter, som gengiver resultaterne af den udførte kontrol.
5. Det personale, som skal udføre kontrollen, skal sikres fuld uafhængighed. Aflønningen af hver enkelt ansat må hverken være afhængig af det antal kontrolfunktioner, den pågældende udfører, eller af resultaterne af denne kontrol.
6. Organet skal være ansvarsforsikret, medmindre det civilretlige ansvar dækkes af staten på grundlag af nationale retsregler, eller kontrollen udføres direkte af medlemsstaterne.
7. Organets ansatte er underlagt tavshedspligt om alt, hvad de får kendskab til under udførelsen af arbejdet (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor de udfører deres arbejde) i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforskrift, der er udstedt i medfør af dette.

BILAG XV

SKRIFTLIG OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING

1. Den skriftlige erklæring om overensstemmelse med direktivets bestemmelser skal altid ledsage:
 - fritidsfartøjet og indgå i ejerens instruktionsbog (bilag I, punkt 2.5)
 - de i bilag II omhandlede komponenter.
2. Den skriftlige overensstemmelseserklæring skal indeholde følgende ⁽¹⁾:
 - navn og adresse på fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant ⁽²⁾
 - en beskrivelse af fritidsfartøjet ⁽³⁾ eller komponenten dertil ⁽³⁾
 - henvisninger til de relevante harmoniserede standarder, der er anvendt, eller henvisninger til de specifikationer i henhold til hvilke overensstemmelsen er erklæret
 - hvor det er aktuelt, henvisning til den af et bemyndiget organ udstedte EF-typeafprøvningsattest
 - hvor det er aktuelt, navn og adresse på det bemyndigede organ
 - identifikation af den befuldmægtigede person, der kan underskrive på vegne af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

⁽¹⁾ og være affattet på det eller de sprog, der er omhandlet i bilag I, punkt 2.5.

⁽²⁾ Firmanavn, fuldstændig adresse; anføres repræsentantens navn og adresse, skal også fabrikantens firmanavn og adresse anføres.

⁽³⁾ Beskrivelse af det pågældende produkt: mærke, type, serienummer (eventuelt).